

Apostolisk succession

fra Sankt Trofimus, en af de halvfjerds, frem til i dag

i successionslinjen for
Hans Højærværdighed*
Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡
Biskop for folkeslagene, under apostolisk hverv

1. Sankt Trofimus, en af de halvfjerds CO

udsendt af Kristus blandt de halvfjerds omkring år 30 e.Kr. (Lukas 10,1)
nævnt i Skriften: »Efesieren Trofimus«, Sankt Paulus' ledsager (Apostlenes Gerninger 20,4; 21,29; 2. Timotheusbrev 4,20)
første biskop af Arles ifølge denne kirkes tradition

Denne linje af apostolisk succession strækker sig fra apostlen Trofimus, omkring år 30 e.Kr., frem til i dag, et tidsrum på 1.996 år pr. 2026.

Sankt Trofimus, Sankt Paulus' ledsager, æres af Den Ortodokse Kirke som en af de halvfjerds apostle. Den fejrer hans festdag den 15. april sammen med apostlene Aristarkus og Pudens og regner ham blandt de halvfjerds apostle, der æres samlet den 4. januar. Kirken i Arles regner Sankt Trofimus for sin grundlægger og første biskop, sendt fra Rom, sådan som pave Sankt Zosimus skrev år 417 e.Kr., og ærer ham som Sankt Paulus' discipel; Den Romersk-Katolske Kirke fejrer festen for Sankt Trofimus af Arles den 29. december.

Kirkernes traditioner er forskellige, hvad angår hans senere liv. Den ortodokse tradition beretter, at Sankt Paulus' ledsager gav sit liv i Rom under Nero, mens kirken i Arles regner ham for den biskop, der grundlagde den; og Sankt Gregor af Tours henlagde omkring år 590 e.Kr. Trofimus' mission til Arles til 200-tallet.

Vielserne til bispeembedet fandt sted, fra den ene til den næste, gennem de kirker, der er nævnt nedenfor.

Nogle af biskopperne i denne linje æres også som helgener. Mærkerne ved deres navne angår alene livets hellighed. De har ingen betydning for gyldigheden af nogen vielse: hver biskop, der er opført, har sin plads i successionen på lige fod, hvad enten han æres som helgen eller ej.

Skt. Helgen: en, som en kirke offentligt ærer, fordi vedkommende har levet et liv i heroisk hellighed og nu er hos Gud, og hvis minde den holder i hævd i sin kalender. I oldkirken blev helgener anerkendt ved de troendes og deres biskoppers akklamation; senere ved formel kanonisering i Den Romersk-Katolske Kirke og glorificering i Den Ortodokse Kirke.

Sal. Salig: i Den Romersk-Katolske Kirke en, der er saligkåret, hvilket er det formelle trin, der går forud for kanoniseringen som helgen.

C Æres som helgen eller salig af Den Romersk-Katolske Kirke.

CO Æres som helgen af både Den Romersk-Katolske Kirke og Den Ortodokse Kirke.

Rød Martyr: en, der gav sit liv for troen.

Kirkerne er ikke altid enige om, hvem der er helgen. Én kirke kan ære en person, som en anden ikke ærer, og mærkerne viser, hvilken kirke der ærer hver enkelt.

ARLES

Bispesædet i Arles i Gallien, grundlagt af Sankt Trofimus. Biskopperne af Arles fra Dionysius, der efterfulgte ham, til Virgilius. Fra dette bispesæde modtog Sankt Augustin bispevielse til sin mission til England.

2. Dionysios 80
3. Regulus 85
4. Felicissimus 100
5. Gratus 120
6. Ambrosius 145
7. Martinus 170
8. Ingenuus 180
9. Augustinus 200
10. Hieronymus 220
11. Savitius 230
12. Marcianus 240
13. Victor 250
14. Marinus 270
15. Martinus II 270
16. Nicasius 330
17. Valentinus 342
18. Saturninus 354
19. Crescentius 365
20. Concordius 380
21. Constantinus 392
22. Heros 410
23. Patroclus 422
24. Skt. Honoratus CO 426
25. Skt. Hilarius CO 438
26. Ravennius 449
27. Leontios 463
28. Aeonius 493
29. Skt. Caesarius CO 502
30. Auxanius 542
31. Skt. Aurelianus CO 546
32. Sapaudus 556

33. Licerius 586
34. Skt. Virgilius CO 588

Canterbury

Bispesædet i Canterbury, grundlagt af Sankt Augustin, som pave Sankt Gregor den Store sendte for at bringe evangeliet til englænderne i 597.

35. Skt. Augustin af Canterbury CO 597
36. Skt. Laurentius CO 604
37. Skt. Mellitus CO 619
38. Skt. Justus CO 624
39. Skt. Honorius CO 627
40. Skt. Deusdedit CO 655
41. Skt. Theodor af Tarsus CO 668
42. Skt. Brihtwald CO 693
43. Skt. Tatwine CO 731
44. Skt. Nothelm CO 735
45. Cuthbert 740
46. Skt. Bregowine CO 759
47. Jaenberht 766
48. Æthelhard 793
49. Wulfred 805
50. Feologild 832
51. Ceolnoth 833
52. Æthelred 870
53. Plegmund 890
54. Skt. Athelm CO 914
55. Wulfhelm 923
56. Skt. Oda CO 942
57. Skt. Dunstan CO 960
58. Æthelgar 988
59. Sigeric 990
60. Ælfric 995
61. Skt. Ælfheah CO *Martyr* 1006
62. Lyfing 1013
63. Æthelnoth 1020
64. Eadsige 1038
65. Robert af Jumièges 1051
66. Stigand 1052
67. Lanfranc 1070
68. Skt. Anselm C 1093
69. Ralph d'Escures 1114
70. William de Corbeil 1123
71. Theobald af Bec 1139
72. Skt. Thomas Becket C *Martyr* 1162
73. Richard af Dover 1174
74. Baldwin af Forde 1185
75. Reginald Fitz Jocelin 1191
76. Hubert Walter 1193
77. Stephen Langton 1207
78. Richard le Grant 1229
79. Skt. Edmund Rich C 1234
80. Sal. Bonifatius af Savoyen C 1245
81. Robert Kilwardby 1273
82. John Peckham 1279
83. Robert Winchelsey 1294
84. Walter Reynolds 1313
85. Simon Mepham 1328
86. John Stratford 1333
87. Thomas Bradwardine 1349
88. Simon Islip 1349
89. Simon Langham 1366
90. William Whittlesey 1368
91. Simon Sudbury 1375
92. William Courtenay 1381
93. Thomas Arundel 1396
94. Henry Chichele 1414
95. John Stafford 1443

96. John Kemp 1452
97. Thomas Bourchier 1454
98. John Morton 1486
99. Henry Deane 1501
100. William Warham 1503
101. Thomas Cranmer 1533

Den Engelske Kirke

Biskopperne i Den Engelske Kirke efter reformationen, hver viet af den biskop, der er opført før ham.

102. John Scory 1551
103. Matthew Parker 1559
104. Edmund Grindal 1559
105. John Whitgift 1577
106. Richard Bancroft 1597
107. George Abbot 1609
108. George Montaigne 1617
109. William Laud 1621
110. Brian Duppa 1638
111. Gilbert Sheldon 1660
112. Henry Compton 1674
113. William Sancroft 1678
114. Jonathan Trelawny 1685
115. John Potter 1715
116. Thomas Herring 1738
117. Frederick Cornwallis 1750
118. John Moore 1775

Amerika

Fra William White, der i 1787 blev viet i Lambeth Palace for kirken i De Forenede Stater, til de biskopper, der har ført denne succession frem til i dag.

119. William White 1787
120. Benjamin Treadwell Onderdonk 1830
121. Samuel Allen McCoskry 1836
122. William Edward McLaren 1875
123. William Montgomery Brown 1898
124. Wallace David de Ortega Maxey 1927
125. Nils Bertil Alexander Persson 1986
126. Samuel Guido, Jr. 2004

127.

Garland F. Byers, Jr.

2013

Fælles succession med ærkebiskoppen af Canterbury

Den nuværende ærkebiskop af Canterbury, Sarah Mullally, og biskop Byers har den samme linje af apostolisk succession til fælles fra Sankt Trofimus ned til Thomas Herring (viet til biskop i 1738; ærkebiskop af Canterbury 1747–1757). Med egne hænder viede ærkebiskop Herring de biskopper, som begge linjer nedstammer fra: i linjen til ærkebiskop Mullally, Robert Hay Drummond, i 1748; i linjen til biskop Byers, Frederick Cornwallis, i 1750.

De hellige vielser

Ordination

17. august 2008, ved håndspålæggelse, i St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, Palmerton, Pennsylvania.

Bispevielse

20. april 2013, ved håndspålæggelse under fejringen af den hellige eukaristi, i St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, som den dag holdt til i American Legion Post 16, Slatington, Pennsylvania.

Hovedkonsekrator

Hans Højærværdighed Samuel Guido, Jr.

Medkonsekratorer

Biskop Bradley A. Varvil
Biskop Michael Byus
Biskop James Thompson

Attesterne for ordination og bispevielse er sammen med fotografier fra bispevielsen gengivet på siden Om biskoppen.

Tjeneste

Viet til biskop den 20. april 2013 inden for Lutheran Orthodox Church, Inc., hvor han siden tjente som ærkebiskop for bispedømmet Western North Carolina. Biskop Byers er ikke længere tilknyttet dette samfund.

Doktor i teologi (*honoris causa*), tildelt af Lutheran Orthodox Church, Inc., 20. april 2013.

Sankt Trofimus, romansk skulptur, 1100-tallet, korsgangen i Saint-Trophime, Arles. Foto: SiefkinDR, via Wikimedia Commons, frigivet som public domain af fotografen; beskåret og skaleret ud fra originalen.